

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačnje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“
velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Po obsodbi Kraszewskega

— o. — Znova zamahnila je tvrda usoda po občutnem poljskem narodu, to novo elegijo je dodala k milotožnemu spevu, kateri se imenuje poljsko zgodovino! Narod si bode v svoji bolesti zatiskal oči, da ne bi videl, kako mu prvega njegovega pesnika in učitelja tirajo kakor hudodelca pred sodišče, težko diha in v mučnih skrbih bode pričakoval odločilnega trenutja, že do tū bode mu, visečemu mej upi in dvomi, prestatu obilo morečega sočuvstva, čegar sledov ne odnesejo koj prvi pihi površnega časa! Mehkemu poljskemu narodu mogla je vso tragiko njegove usode v spomin poklicati že vest, da so mu sovražni Nemci v preiskovalni zapor deli njegovega Josipa Ignacija Kraszewskega, da so sivolasega starčka izpustili še le tedaj iz biriških rok, ko mu je že bilo prikrajsano življenje, vsakemu pravemu Poljaku sveto! Mislimo si torej trpko žalost poljskih rodoljubov, v duhu pred malo dnevi se ozirajočih na nemško državno sodišče v Lipsku, kjer je njihov najslavniši mož, njihov svetovni ponos, njihov Kraszewski stal pod Damoklejevim me-

čem strašne obtožbe, kjer se je odgrinjala žalostna istica, da se je sodnikom za usodepolno delo skoro odkazala bila „eine gebundene Marschroute“! Lahko umevno, da tu ni zaman utripalo vsako poljsko srce, da občna pozornost ni brez povoda nakako v lastni stvari čakala konca šumni tej pravdi! In tako je tudi naravno, da je poljskemu narodu od bridkosti srce pokalo, da je zamolklo mrmranje polastilo se na široko javnega mnjenja, ko je stvar dozorela, ko se je v 19. dan t. m. prečitela v Lipsku sodba, da je I. J. Kraszewski v ime nemške države spoznan krivim deželne izdaje, in toraj obsojen na tri leta in pol v zapor v trdnjavi.

Slavnega pesnika, morebiti prvega izmej svojih sovrstnikov, zadela je velika, neopisna nesreča. Z vrhunca zaslužene svoje slave padel je Kraszewski v očeh urnosodnega sveta v sramoto političnega zločinca; njegovo življenje, dolga leta tekoče kakor čista studenčnica, izšlo naj bi se naposled kalno, umazano v morje večnosti? On, ki si je bil, napisavši svojim rojakom celo knjižnico, namenil visoko starost preživeti ob sadu svojega trudiapolnega življenja brezskrbno, mirno in svojevoljno, tudi on bode, po groznem naključju prišel od vse svoje imetje, okusiti moral ne svoja stara leta usodo pevske usode — posebnega pomanjkanja! Kraszewski, ki je vse svoje žive dni bil dušni oča svojemu ljubljnemu narodu, ki je svojim rojakom s svojimi nesmrtnimi deli ustvaril neizčrpno zalogo hrane in slave, Kraszewski bode čutil moral strašno očitjanje, da je sramoto navalil na svoj rod, da je on sam pritisnil nanj pečat nezanesljivosti, izdajljivosti! Dvainsedemdesetletnemu starčku, ki je sicer udan v svojo usodo, bilo bi poslednje zlo izveščno najhujše in tako očitjanje bi meč zasadilo v njegovo potrto srce.

Le pokvarjeno, ali pa v strankarsko strast utopljeno srce se brez toplega sočuvstva more spominati dogodka, ki je toliko zle usode odmeril prvemu poljskemu književniku in vsemu njegovemu, itak na vse strani tepenemu slovanskemu narodu. Pač nam v tej zadevi ne morejo biti vzgledni in merodavni organi avstrijsko-nemškega liberalizma, ki sicer na vsa usta hvalijo svoje viteštvo v boji proti policijskemu samohotju, a so sedaj zadosta nesramni, s poročili o tej glasoviti pravdi spajati sramotno de-

nuncijantstvo, s katerim pozornost samosilnikov policijskih celega sveta obračajo na izkušani poljski narod, a le to dosežejo, da z novimi dokazi podpirajo svojo sumežljivost v velikem, povprečnem slogu!

Baš kadar se o slavnem Kraszewskem govori, ne more se iz njegovega dosedanjega življenja sklepati o poljskih sanjarijah, katere naj bi celotni dotičnih držav nevarne bile! Nikdar se ta pisatelj ni pregrešil s skrivnimi agitacijami in konspiracijami, nikjer v gromadi njegovih del, katera baje obsežajo 800 zvezkov, ne najdeš besede, s katero bi mero-dajen poljski mož svoje rojake bil navduševal za politične sanjarije, pospeševal jim visokoteče, četudi skrivne zveze za poljsko državno-pravno idejo! Varšavo, svoje rojstveno mesto, je on ostavil, ker ni hotel biti deležen priprav za ustajo leta 1863, in v Draždanih je živel kakor puščavnik brez sumnjivega občevanja — tako je izjavil zapriseženi komisar Paul, kateri je paziti imel na poljskega poeta! Leta 1879. o priliki svojega slavljenja je Kraszewski zbranimu občinstvu očitno izpregovoril v Krakovem življenju svojemu vodilne misli: „Pol stoletja pekel sem vsakdanji kruh. Gledal sem, kako varujem prepričanje, da mi, četudi brez državnopravnega življenja moremo in bočemo naše življenje ohraniti z neprestanim, mirnim delom. Trdno verujemo v ideale, ali pot do njih je pot angeljev v Jakobovih sanjah, pot po lesenih stopnicah dejanskega življenja, ob enem s potankim tehtanjem in računanjem razmer in močij.“ Taka je bila javna izpoved sivolasega starika, kateremu je naš cesar za tisto priliko podaril visok red, in ki so se njemu na čast tudi pod rusko cenzuro knjige pisati smele! Kaj pa je pahnilo slavnega moža v nevarne sume z groznimi posledicami? Ker ga je sovražna usoda spravila bila v dotiko s sozatožencem, pruskim stotnikom Hentschem, kateri je s skrivnimi vestmi o nemških vojaških stvaréh delal si samopašno kupčijo, ker se je seznanil bil z ostudnim literatom Adlerjem! In kaj ga je tiralo v nevarno to družbo? Zgolj njegova dobrosrčnost, njegova želja, svojemu prijatelju Zaleskemu v Parizu dobavljati jedrnatih dopisov za francoske novine.

In kar se tiče pravnega vprašanja v obravnavi pred nemškim državnim sodiščem, ali ni že iz ob-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXVI. Poglavlje.

Pobratimstvo.

(Dalje.)

In zdaj je streljanje pozdravilo načelnika in njegovo družino.

V tem je Nikita Romanovič s svojimi na brodu prepeljal se čez reko, zagnal se mej sovražnike, katere je z druge strani napala novodošla vojska.

Jedno uro je že trpela bitva.

Serebrjani je za jedno trenutje odjahal k rečici, napojit konja in pritrditi sedlo. Maksim ga je zagledal in dirjal je k njemu.

— Nu, Nikita Romanovič, — rekel je veselo, — vidi se, da se Bog poteguje za sveto Rusijo! Glej, kako jih bijejo naši!

— Da, — odgovoril je Nikita Romanovič, — Bog poplačaj temu bojarju, da je nam pritekel na pomoč. Vidiš ga, kako seka na desno in levo! Kdo je on? Zdi se mi, da sem ga nekje videl.

— Kako, Nikita Romanovič, ali ga nisi spoznal?

— Ali ga ti mari poznaš?

— Kako bi ga ne poznal, Bog ž njim! Mnogo grehov mu je odpuščenih današnji dan. Saj ga tudi ti poznaš, Nikita Romanovič, Teodor Basmanov je.

— Basmanov? Ta! Ali res?

— Prav on, in sam sebi ni več podoben. Včasih je, sramotno je misliti, v ženske letnej obleki plesal, prav kakor kaka deklica; a zdaj se je vidno premenil, zbral je kmete in svoje sluga, ter ž njimi napal Tatarje; se je že moral razvneti v njem ruski duh. A od kod ta sila! In kako bi se ne premenil tak dan, — nadaljeval je Maksim z navdušenjem in njegove oči so se od veselja bliskale. — Verjemi mi, Nikita Romanovič, jaz sam sebe ne poznam. Ko sem odšel iz svobode, zdelo se mi je, da ne bodem več dolgo živel na svetu. Vleklo me je nekaj v boj proti nekristijanom, ne zato, da bi jih pobil; zato, mislil sem, dobé se drugi, a zato, da bi izgubil glavo pod tatarskimi sabljami. A sedaj ni to: zdaj bi rad živel! Nikita Romanovič, slišiš, ko veter odnese bojni krik, kako veselo škrianci zvené. Ravno tako veselo zveni v mojem srci. Tako

čutil silo in veselje, da bi se mi cela večnost zdela kratka. Kaj nesem jaz mislil vsega, odkar se je pokazala jutranja zarja! Jasno mi je postalo in razumljivo, koliko dobrega mi je mogoče storiti za domovino! Tebe bode car pomilostil, kajti ni mogoče, da bi te ne. Morda te bo še jel čislati in ljubiti. A ti pa vzemi mene k sebi, da bova vkupé mislila in delala, kakor Adašev in Silvester. Vse, vse ti povem, kaj mi je na mislih, a zdaj mi pa ne zameri, Nikita Romanovič, moram zopet tja, glej, Basmanova so okrožili. Dasi je budoben človek, vender ga moram rešiti!

Serebrjani pogledal je Maksima s skoraj očetovskim pogledom.

— Varuj sebe, Maksim, — rekel je, — ne spuščaj se po nepotrebnem v boj, glej, kako si že ves krvav!

— To mora biti sovražna kri, — odgovoril je Maksim, veselo pogledavši svojo srajco; — a na meni ni nikake praske, tvoj križ me je obvaroval.

Baš tedaj je nek Tatar, ki se je bil skril v trsji, zlezal na breg in spustil pušico na Maksima.

Zazvenel je napeti Tatarski lok, zapela je tetiva, zazvižgala je pušica in usadila se je Maksimu v bele prsi, ravno pod srce. Zmajal se je Maksim

javljenih poročil jasno, da obravnava človeške pameti v normalnih razmerah o krivnji Kraszewskega v izrečni meri prepričati ne more? Ali razmere bile so anormalne, pravda imela je svojo tendencijo, tisto tendencijo, katero nemška politika Bismarčkova z ubogo poljsko „rajo“ na Nemškem sploh ima! Knez Bismarck, oni veliki mož, „od krvi in železa“, ki zgodovino činiteljico visoko gori nad nami spremlja po njenih načrtih, on ima tudi človeško slabost, da s svojega slavnega prestola stopa na sodišča, — in kakor je mož včeraj dal kazni predlagati proti ubogi šivilji, ki je njega z malo besedico razžaliti mogla, tako je danes pravdo naperil proti srcu Poljske, proti starčku, ki z jedno nogo stoji v grobu, v kateri ponese neusahljiv venec zaslug za svoje rojake, za svoje nesrečne deželane. Knez Bismarck je bil posegel s pismom svojim v usodno pravdo, to in pa Poljake hudo žaleči govor državnega pravdnika Seckendorfa bode glasno naznanjalo, da se že z obsodbo slavnega Poljaka hotelo le sodno izreči: „Finis Poloniae!“

Za tega delj pa ta dogodek vzbuja elegične čute povsodi, kjer že naprej neso bili zatrti po strankarskem plevelu ti čuti, in kjer sebična strast ni omrnila prostodušne sodbe! Usoda blagega in slavnega I. J. Kraszewskega pa je srce z milovanjem napolnila tudi njegovim političnim sovražnikom! Osobnega sovražnika Kraszewski ne pozna.

Schulverein II.

Ko smo pred nekoliko tedni dobili v roko razkazilo raznih od strani kranjske hranilnice razno vrstnim zavodom in dobrodušnim namenom naklonjenih podpor in daril, polotil se nas gledé onih 6000 gld., ki so se votirali za ljudske šole, nekak sum in misli smo si: pod tem bujnim cvetjem tiči sigurno pisan gad, ki se prej ali slej pokaže na dan.

In nismo se varali. Kajti danes, „a tempo“, kakor bi bilo dogovorjeno, prinaša nemški naš uradni list izkaz, kako se je omenjenih 6000 gld. razdelilo mej posamične podpore potrebne ljudske šole, jutri pa bode kranjske hranilnice ad hoc sklicani občni zbor sklepal o ustanovitvi štiritrazredne deške ljudske šole z nemškim učnim jezikom v Ljubljani, na katerej slovenščina ne bode niti obligaten predmet. S tem izkazom v roci reklo se bode: Glejte, 6000 gld. dali smo za ljudske šole po deželi, treba tedaj misliti tudi na mesto, zato treba, da se ustanovi nemška štirirazrednica v Ljubljani.

Omenjenih 6000 gold. je v istini dobrota za posamične šole, a vsaka dobrota izgubi nekoliko svoje vrednosti, ako ima strankarsk namen. V tem slučaju je teh 6000 gold. imelo namen, gladiti pot že zasnovanemu načrtu nemške ljudske šole in pripravljati javno mnenje, ali kakor bi se nemški reklo „Stimmung machen“.

Obširno smo že pisali o ustanovitvi te nemške ljudske šole v Ljubljani, s katere načrtom in predlogom kranjska deželna hranilnica zopet naglašala svoje strankarsko stališče in se v jedno vrsto stavi z zloglasnim „Schulvereinom“. Kar se slednjemu v Ljubljani in v obče v Kranjskeji ni posrečilo, to naj bi izpeljala kranjska hranilnica. Ne v ozir jemaje, da je vse nagromadeno premoženje po velikej večini vkupe znošeno od slovenskega

na sedlu, zgrabil se za konjsko grivo; ni še umrl dobi fant, ni še prišla ura, ki mu je že pri rojstvu zapisana, a zvalil se je na vlažno zemljo, obvisel z nogo v stremenu. Vlekel ga je konj po čistem polju in viseč je raztegajoč beli roki s kodri pometal vlažno zemljo in za njim se je poznal krvav sled.

Ko bode prišla v slobodo nedobra vest, razjokala se bode mati Maksimova, da ne bode nikogar, ki bi žaloval po smrti po njej, nikogar, da bi jej zatislil oči. Razjokala se bode z bridkimi solzami, ker se ne vrne več njeno ljubljeno dete.

Ko bode prišla v slobodo nedobra vest, zaskripal bode Maljuta z zobmi, letel bode na ujete Tatarje, nasekal bode kôpe glav in nasitil se krvi; ker se ne vrne več njegovo ljubo dete.

Pozabil je Serebrjani bitvo in Tatarje, ni videl več, kako Basmanov goni nekristijane, kako Perstenj in razbojniki lové begoče; vidi samo, kako konj vlačí po tleh njegovega pobratima. Skoči na sedlo, oddirja za konjem in ujame ga za uzdo, skoči na tla in osvobodi Maksima iz stremen.

— Maksim, Maksim! — klical je, klečé in priuzdigajoč njegovo glavo, — ali si še živ, pobratim moj, odprij oči, daj mi odgovor!

(Dalje prih.)

prebivalstva, da je že vsled dosedanjega jednostranskega postopanja kranjske hranilnice veliko nevolje po deželi, hočejo se še nekateri vročekrvni gospodje po robu staviti nasproti javnemu mnenju in ustanoviti ljudsko šolo, katera naj bi po svojem programu še služila v zasramovanje našega jezika. Zasramovanje je namreč, da bi na tej šoli slovenščina ne bila niti obligaten predmet, da bi deželni jezik, katerega govori 95 % prebivalstva, bil vržen črez prag, da bi ta šola imela odločno izzivajoč in ponemčevalen namen, prava ironija je, da se z žulji slovenskega ratarja in težake snuje učilnica, ki naj bi bila na kvar slovenske narodnosti in kvas za narodnostni prepričanje.

Gospodi je na tem, utrditi še bolj svojo postojanko, pomnožiti število svojih somišljenikov in pristašev. V ta namen skrbjeno je v odstavku c dotičnega predloga, kajti predstojnike in učitelje na tej šoli imenuje in odstavlja občni zbor kranjske hranilnice, imenovanje učitelja veronauka in slovenščine prepušča se pa ravnateljstvu. Očividno je, da pri sedanjih sestavi hranilničnega ravnateljstva za kacega narodnjaka na tej šoli ne bode mesta, a ko bi tudi slučajno bilo, prenehal bode dotičnik biti narodnjak. In tako bomo imeli izključno nemško ljudsko šolo z izključno nemškimi učitelji vse kakor na šolah, osnovanih po nemškem šulvereinu, in „generalissimus“ Weitlof smijal se bode na vse grlo, češ, kar „Schulverein“ ne zmore, hranilnica kranjska pripomore, ne da bi mi imeli najmanjših stroškov in situacij. Kranjska hranilnica smela bi se potem zares imenovati „Schulverein II.“

Ker, kakor smo že zadnjič dokazali, hranilnica ni opravičena, ustanoviti take šole, ker bi ta ustanovitev bila le javna provokacija, nadejamo se, da se nabija mej člani ravnateljstva še toliko zmernih in mirno mislečih gospodov, da omenjeni predlog ne bode obveljal. Ko bi pa vendar prišlo do takega ukrepa, pričakujemo, da izpregovori vlada tudi jednokrat odločno in resno besedo, sicer bi morali misliti, da akoravno sta vlada in nemška stranka v dejanskem razporu, ste vendar jedini v svojih smotrih našim narodnim težnjam nasproti, jedini tudi v stratežnem načelu „getrennt marschiren, vereint schlagen“.

Za zboljšanje delavskega stanja.

(Dalje.)

§. 82 a slôve: Pred pretekom pravopogodbinega časa in brez odpovedi mora pomočni delavec ostaviti delo: a) če brez dokazne škode na svojem zdravju ne more nadaljevati dela; b) če obrta imetnik z njim ali njegovimi zlo postopa ali hudo na časti razžali njega ali njegove; c) če obrta imetnik ali njegovi pomočnega delavca ali njegove primamiti skušajo v nenravstvena ali protipostavna dejanja; d) če obrta imetnik njemu nepristojno trga dogovorjene dohodke ali če kruši druga bistvena določila v pogodbi; e) če obrta imetnik ne more ali se brani, pomočnemu delavcu dati zaslužek.

Naslednji §§. 83, 84, 85 in 86 ustanovijo nadaljnje določbe gledé razveze pogodbe delavskega razmerja in predčasnega izstopa; postava méri jednemu kakor drugemu z isto mero.

§. 87: Reševati prepire iz delovskega, učnega razmerja in iz razmerja zastran mezde mej obrta imetniki, ki k zadrugi ne pripadajo, in njih pomočnimi delavci ali pa mej le-temi pomočnimi delavci, more se ustanoviti posebne razsodne zbore. Dovoljenje, ustanoviti take zbore, podeli na predlog večega števila obrta imetnikov ali pomočnih delavcev, kateri stanujejo v okraji bodočega zbora, politično deželno oblastvo.

§. 87 a, b in c določujejo podrobnosti teh zborov.

§§. 88, 88 a govorita o zapisnikih delavcev in o javnosti delavskega reda.

§. 89: Tisti obrta imetniki, ki ne pripadajo k nobeni zadrugi, so zavezani, napraviti ob doneških pomočnih delavcev posebno bolniško denarnico za svoj zavod, ali pristopiti k drugi, že dani. — Pri tej določbi je v debati državna zbornica odobrila resolucijo, ki vlado pozivlja, naj predloži zakon o zavarovanju delavskih bolnikov.

§§. 90, 91 in 92 imajo v sebi nebitvena določila.

2. dodatna določila:

A. Za mladostne pomočne delavce in za delavke.

§. 93: Mladostni pomočni delavci so pomočni delavci do vzpolnjenega šestnajstega leta.

§. 94: Otroci pred vzpolnjenim dvanajstim letom se za pravilna obrtna opravila uporabljati ne sme. Mladostne pomočne delavce mej vzpolnjenim dvanajstim in vzpolnjenim štirinajstim letom sme se uporabljati za pravilna obrtna opravila, ako njih delo ni zdravju kvarljivo in ne zadržuje telesnega razvoja in ne stavlja zaprek postavni šolski dolžnosti. Teh mladostnih pomočnih delavcev delo pa vendar ne sme trajati čez osem ur na dan. Trgovinski minister, sporazumevši se z notranjim ministrom in zaslišavši trgovsko in obrtno zbornico, mora naredbinim potom oznameniti tista nevarna ali zdravju kvarljiva obrtna opravila, pri katerih se mladostnih pomočnih delavcev ali delavk nikakor ne sme porabljati, ali pa le pogojno. Otročnice sme se še le preteklih štirih tednih izza njih poroda porabljati za pravilno obrtno delo.

§. 95: Mladostnih pomočnih delavcev se ne sme po noči, to je v času od 8-e ure zvečer in do 5-e ure zjutraj porabljati za pravilna obrtna dela. Trgovski minister pa, sporazumevši se z notranjim ministrom, sme za določene razrede obrtne oziraje se na podobne razmere in druge važne okoliščine naredbinim potom primerno prenameniti gorenje meje nočnega dela ali sploh dovoliti, da mladostni pomočni delavci delajo po noči.

§. 96: Obrta imetniki, ki mladostnim pomočnim delavcem dela dajó, naj o njih imajo zapisnik, kateri obsega imé, leta, stanovišče teh pomočnih delavcev, ime in stanovišče njihovih starišev, oziroma varuhov, nadalje čas vstopa in izstopa. Ta zapisnik je na zahtevo predložiti obrtnemu oblastvu.

Pri določbi o omejitvi ponočnega dela usiljuje se vprašanje, nebi-li kazalo, ponočno delo samo na sebi prepovedati? Poročilo obrtnega odseka meni, da bi bila taka absolutna prepoved delavskemu stanu velevredna, bodi z navedenega, zdravstvenega in socialnega stališča, kakor tudi za tega delj, ker izkustvo uči, da telo hira, kjer bi se razvijati imelo, da delavci navadno pomirajo, v obče pa zanemarjati morajo svojo rodbino, za katero se jim prelepe in potrebna rodbinska čut izgublja pri nočnem delu v tovarnah. Po noči se celo na Angleškem, v obrtnostni državi „par excellence“, le redkokje dela, izimši se ve da tista obrtna podjetja, ki je iz tehniških razlogov pretrgati ne gre; takó tudi na Nemškem. Da se bi pa vendar ne moglo reči, obrtna predloga hoče delavca rešiti s propastjo podjetništva, s prepovedjo ponočnega dela oškodovati obrtnost, zato se je nasvetovalo in določilo, kakor stoji, češ to naj podjedno kaže nekakšno prehodno stanje, in počaka naj se, da izkustva in poročila obrtnih nadzornikov razjasnijo dane razmere. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. maja.

Komisije gospodske zbornice **državnega zbora** se pridno bavijo s pretresovanjem zakonskih načrtov, katere je poslednje dni rešila zbornica poslancev, da kmalu pridejo pred pleaum zbornice. Komisije večidel priporočajo, da naj se predloge vsprejmo nespremenjene, kakor jih je sklenila zbornica poslancev. Včeraj je zbornica sama imela sejo. Pospešila bode svoja dela, da se kmalu konča to njeno zasedanje. Včeraj je vsprejela predlog grofa Leva Thuna o odškodovanju nedolžno obsojenih.

Graški mestni zbor je sklenil, da se letos ne udeleži procesije o sv. Telesu ter se tudi ne da uradno zastopati po županu in družih osobah.

Kakor uradna „Wiener Zeitung“ javlja, profesorji modroslovske fakultete **Crnoviškega** vseučilišča neso sklenili peticije na državni zbor, da bi se vseučilišče prestavilo v Brno, ker je dotični predlog ostal v manjšini. Deželnemu predsedniku se zaukazalo od ministerstva nauka, da naj takoj zabrani izvršitev takega sklepa, ko bi se sklenil. Iz tega je razvidno, da se je kaj takega nameravalo, najbrž se je pa več profesorjev zadnji hip premislilo, ko je čutilo, da v vladnih krogih temu ne vleče ugodni veter, in temu je pripisovati, da je pal dotični predlog.

Vnanje države.

Crnogorski zastopnik v Carigradu obrnil se je na Turškega ministra vnanjih zadev, da se kmalu uravna crnogorsko-turška meja. Minister mu je odgovoril, da je o tej stvari vojni minister že predložil neko poročilo sultanu. To poročilo in mazbata ministerskega sveta, tikajoča se te zadeve čakata samo še sultanove sankcije. Upati je, da se ta stvar kmalu ugodno reši.

Minister notranjih zadev je predložil **srbske** skupščini načrte tiskovnega zakona, zakona o društvih in zborovanju in občinskega žandarmerijskega zakona. Vojni minister jej je predložil predlogo o

reorganizaciji vojaške akademije v B.lemgradu, minister vnanjih zadev pa konvenciji za varstvo industrije lastnine in podmorski brzojav, ki se hosti obe sklenili v Parizu.

Kakor se Agence Havas poroča iz Rima, je Italijanska vlada začela z interesovanimi vladami obravnavo, da se sklene konvencija, ki bi zagotavlja trgovske svobode v onih afriških in azijskih deželah, katere so v novejšem času okupirale razne evropske države. — Na italijansko švicarske meji so skoraj vsak dan nekaj časa sem pretepi mej tihotapei in carinskimi uradniki. Italijanska vlada se je zaradi te prederznosti švicarskih tihotapev že pritožila.

V narodnem sobranju na otoku Kreta so se stranke že pri verifikacijah hudo sprle druga drugi očitajo zlorabo pri volitvah. Ker je tudi vprašanje o cerkvenih posestvih še jako oddaljeno od rešitve, kakor se da posneti iz nagovora guvernerjevega, ko je otvoril sobranje, najbrž v sedanjem zasedanju ne boje prišlo do nobenega plativitega dela.

Kakor se iz Londona poroča Pol. Corr. se misli, da bode preddogovori zaradi **egiptovske konference** kmalu končani. Konferenca se snide neki sredi junija v Londonu. Vlasti so se že neki sporazumele, da se upelje mejnarodna kontrola pri blagajnici egiptovskega dolga. Pall Mall Gazette pa poroča, da je angleška vlada privolila na zahtevanje Francije, da v dveh letih izprazni Egipt.

Kakor se sliši se bode **egiptovski** državni podsekretar mr. Elford-Lloyd vrnil iz Kajre v London, in se ne bode več povrnil. Uradniki, katere je on imenoval, bodo takoj odpušteni, ker ministerski predsednik Nubar paša nikakor neče trpeti, da bi kak evropec zavzemal kako uradno mesto v egiptovskem ministerstvu notranjih zadev. Ako se to potrdi, bil bi to nov udarec za Angleže.

Dopisi.

Z Dunaja 26. maja. [Izv. dop.] (Dopolnilni volitvi.) Danes volita se naslednika dr. Jos. Kopp-u in dr. Kurandi v državni zbor. Kandidata sta dr. Jos. Kopp in dr. Pattai, potem opat iz Klosterneuburga in nek meščan. Kakor iz tega razvidite, Dunajski volilci takrat neso složni in kandidati imajo tako obilno, kakor jih je bilo minolo leto na Kranjskem. Agitacija je le za tri jako živahna; kandidatura opata ne smatra se resno.

Za dr. Pattaija deluje Schönerer in njegov drug Fürnkranz. Po vseh oglih nabit je že nekaj dnij oklic do volilcev, v katerem priporoča poslanec z Zvetl-na Dunajskim volilem dr. Pattaija v izvolitev. Toda, skoro gotovo je, da dr. Pattai propade. Temu krivo je, ker je bil čas za agitacijo prekratek, potem pa, ker se antisemitizem ni prodrl v vse kroge. Dr. Pattai, kot načelnik „Reformvereinu“, je eden prvih antisemitov. Ali odkar je propala „Tribüne“, manjka stranki glasila, brez kojega ni možno širiti idej antisemitizma, braniti jih nasproti povsem popačenemu in podkupljenemu časopisju židovskemu, — žalibog — razširjenemu v vseh slojih prebivalstva Dunajskega.

Dobra pa je vsekako ta volitev. Kajti pokazalo se je, da ljudstvo ne mara več kandidata, katerega bi mu urinila nekdanja ustavoverna stranka, in da prihaja do spoznanja, da na Dunaji nemškemu prebivalstvu ni nevaren ne Čeh, ne Poljak, ne Slovenec, sploh Slovan ne, ampak žid s svojim „geschäftsgestom“, s svojo moralo, s svojim časopisjem, s katerim izpodjeda in izpodriva sistematično in dosledno kristijana trgovca, obrtnika, uradnika itd.

Tudi dr. Kopp bo takrat še sigurno zmagal. Mož je v nekaterih krogih, ki še sedaj uplivajo, jako popularen; a če mu stopi drugo leto res baron Walterskirchen nasproti, ne vemo, kako bo. Takrat agitacija proti njemu ni kaj živahna.

Da nema simpatij vsega prebivalstva, pokazali so volilni shodi, to pričajo tudi volilni oklici, naperjeni proti njemu. Evo, imate ga!

An die Herren Wähler des I. Bezirkes!

Nachdem unter den gegenwärtigen Verhältnissen kein ernsthafter Politiker sich um das Mandat eines Bezirkes bewerben will, der als die Domaine des Bank- und Börsenliberalismus und als Ablagerungsplatz für ausgestossene und „obdachlose“ Abgeordnete betrachtet wird, so empfehlen wir die Wahl des ehrenwerthen Anwaltes von Reschauer und Wiesenburg des

dr. Josef Kopp

um demselben Gelegenheit zu geben, sich auch ferner bis zu den bevorstehenden allgemeinen Wahlen als hohler Phrasendrescher und als Volksverächter zu erweisen.

Zahlreiche Wähler des I. Bezirkes.

Iz Maribora 26. maja. [Izv. dop.] Včeraj je zboroval tukaj Spielfeldski „Bauernverein“, ki se je sedaj spremenil v „Bauernverein für Umgehung

Marburg“. Ker nasprotniki s šolskim društvom naših kmetov popačiti ne morejo, poprijeli so se sedaj tega društva, da bi kmete v svoje mreže položili in jih tako od svojih dosedanjih zaupnih mož in poslancev odvrgli. Ali to društvo bode ostalo eksotična rastlina v tujem ozračju, ki nekaj časa hira in se trudi zaživeti, potem pa glavo obesi in se posuši. Kajti društvo ni ustanovljeno od onih, za katere je namenjeno, mej katerimi bi moralo krepko se razvijati, ampak usljeno je kmetom, ki o tem nič ne vedo in vedeti nečejo.

Naših kmetov, ki so vedno z našo stranko glasovali, neso niti jednega do sedaj odvrgli narodnej stvari. Kar je pravih kmetov v društvu, so že itak znani od nekaj kot odpadniki, na katere nihče več ne računa, da bi bili kdaj z nami. Ako se torej po časnikih piše, da se je danes ustanovila „ortsgruppe“ nemškega šolskega društva v tej vasi, jutri v drugej, in dalje, da zboruje tamkaj ali tukaj „bauernverein“, ne sme se misliti, da so to res prava zborovanja, ampak vse je le gola fikcija; najdemo povsod jedne in iste figurante, ki že gotovo morajo Nagelejeve neumnosti na pamet znati.

Kar se nedeljskega zborovanja „Bauernverein“-a tiče, gotovo aranžerji ne morejo biti zadovoljni. Sešlo se je v Wiesthallerjevi dvorani „zur Stadt „Wien“ kakih 150 mož, mej temi do 70 kmetov, samih znanih nasprotnikov, kakor Leitersterški Purgey, potem st. Kungotska Krambergerja, nadalje Bresterniški Wiesthaller, Hočki Novak itd. Drugi so bili meščani in deloma delavci iz Maribora in Slovenske Bistrice. Govorila sta prof. Nagele in prof. Ausserer o znanih 37 člankih, ki jih je poslanec Schönerer v državnem zboru izročil kot želje kmetskega prebivalstva. Fraze, katere so se tukaj zopet govorile, lahko čitamo vsak dan v nemških lažiliberalnih listih. Kot karakteristično omenimo samo, da je prof. Nagele svoje trditve, ki jih je izrekel pri zborovanju pri sv. Kungoti, kjer je dolžil vlado in našo stranko nenravnosti, vse zopet ponovil.

Znano je, da je dr. Vošnjak v imenu naše stranke te trditve zavrnil. Vlada pa, ki si pusti od svojih uradnikov take reči praviti in še celo ponavljati, ni več graje, ampak le omilovanja vredna.

Nadalje je opominjal navzoče, naj še zaupajo pri prihodnjih volitvah odvetnikom, notarjem in duhovnikom, katerim ni mar za blagor kmetskega stanja.

Mislimo, da s tem tudi marsikomu svoje stranke ni ustregel. To mu pa moramo reči, da gotovo naši volilci narodnim odvetnikom, duhovnikom itd. bolj zaupajo, kakor pa kakemu privandranemu „ex-fraterju“.

Debata se ni dopustila, ampak vsak se je moral s tem zadovoljiti, kar je slišal in ko je politični commis voyageur dr. Ausserer svoj govor dokončal, se je seja takoj zaključila. Bah so se namreč liberalni aranžerji, ki so si bili itak svoje najvoljnejše ovce zbrali, da bi vender kateri kmet ne ostal in drugih nazorov razrijal in to zaradi tega, ker se je mej kmete in sicer posebno mej pristaše nasprotne stranke mnogo iztisov predzadnje štev. „Städt. Post“ razposlalo, kjer se ocenjuje delovanje štajerskih slovenskih poslancev za kmetske občine in se navaajo njihovi govori, ki so jih v korist svojih volilcev govorili.

V nedeljo se je otvorilo tudi po prof. Nagelu ustanovljeno nemško bralno društvo v Razvanjah v okolici Mariborskeje.

Društvo ima svoje prostore v novej od nemškega šolskega društva postavljenjej šoli. Prepričani smo, da nam samo z nemškim berilom, ki ga bode zamoglo svojim udom ponuditi, ne bode mnogo ško dovalo.

—y.

Iz Rateč na Gorenjskem 26. maja. [Izv. dop.] Včeraj v nedeljo 25 so bili Ljubljanski „turnarji“ pri Belo Peških jezerih, kjer se je tudi več Rateških radovednih pastirjev zbralo.

Turnarji so jim dali sodček piva, zato, da so upili „hoch“ in „gut heil“, česar so jih morali seveda; poprej naučiti. „Hoch“ so se kmalu naučili, a ne tako „gut heil“. Nekateri so kričali: „ajlgut“ drugi „ajlcug“ (ker te besede tukaj večkrat slišijo) drugi pa zopet „naje hut“. Turnarji so jih naposled še izvabili, da so šli z njimi v Belo Peč, in to so pastirji prav radi ubogali, ker so namreč mislili, da jim bodo turnarji, ki so v jedno mer upili v pastirje „gut heil“, ti so pa razumeli „naje hut“, da jim bodo nove klobuke v Beli Peči kupili.

Turnarji in Rateški pastirji so se v Beli Peči od konca prav dobro zabavali, ko so ga pa dobili

pastirji v glavo, so pa začeli na vse grlo slovenske pesni peti na to so jih turnarji odslovili. Ko sem pa pozneje pastirje vprašal, kdo jih je v Belo Peč zvalil, so mi odgovorili: „Ta pijana dva.“ — Turnarji imeli so ves čas žandarje v Beli Peči pri sebi kajti bali so se Ratečanov, ki so bili vsi srditi, da so turnarji upijani pastirje in da so sledaji vsled tega živino pogubili.

Domače stvari.

— (Imenovanja pri deželnem odboru.) Gosp. Peternel, dosedanji oficijal prve vrste, imenovan je kontrolorjem v prisilni delalnici, g. Florč. dosedanji oficijal II. vrste, postal je oficijal I. vrste pri deželnem knjigovodstvu, g. Vizjak postal je oficijal II. vrste, g. Triller postal je asistent v bolnišnici, gosp. Paternoster imenovan je ingro-sistom.

— (Gospod Simon Pogačar,) brat ranjcega knezoškofa je umirovljen in je dobil o tej priliki dostojanstvo oskrbnika.

— (Krasni trak), ki ga pokloné Savinjske Slovenke v dan slavnosti zastavi „Savinjskega Sokola“ razstavljen je danes in jutri v prodajalnici g. J. Lozarja na glavnem trgu. — Izdelala ga je znana tverka Kricklin Schweiger na Dunaji. — Napravljen je iz fine bele moire-svile in ima napisa: „Savinjske Slovenke“ — „Hrabremu Sokolu“ 1. junija 1884. l. — Na spodnjem konci krasijo trak zlate dolge frauze in na gorenjem delu sredi pentlje zlata zvezda.

— (Trak zastavi „Savinjskega Sokola“, ki ga poklonijo domoljubni krogi na Ptui, razpostavljen je pri ondašnjem trgovci g. A. Jurci na ogled.

— (Jurija s pušo) uredništvo in lastništvo prevzel je sedaj dobro znani g. Ivan Dolinar. Došla nam 3. številka se kaj ugodno razlikuje od prejšnjih.

— (Za trak zastavi Goriškemu podpornemu društvu) darovale so domoljubne gospe dosle 60 gl. 50 kr.

— (K 25 letnici pevskega društva „Zore“ v Karlovcu) delajo se sijajne priprave in udeležba bode velika. Kakor čitamo v hrvatskih listih oglasilo se je do sedaj 24 društev, ki bodo zastopana deloma mnogobrojno, deloma po deputacijah. Slavnost prične že v soboto, ko dospe deputacija Ogulinskega pevskega društva „Klok in pa društvo „Lovor“. V nedeljo dopoldne bode spreved po mestu, maša na trgu, popoldne koncert, zvečer komers. V ponedeljek opoldne banket, popoldne izlet v Dubovac, zvečer komers za slovo.

— (Požigalca.) Lovra Javha iz Žabnice, ki je žažgal in napravil škode mnogo tisoč goldinarjev, je deželna sodnija izpustila in ustavila proti njemu preiskavo, kajti zdravniki so našli, da je vsled preoblega žganjepitja zblaznel. Oddal se je v blaznico.

— (Slana) je bila včeraj po noči na Gorenjskem jako huda in napravila je veliko škode. Tudi na Ljubljanskem barji je slana precej posmodila, a megla je obvarovala, da ni bilo več škode.

— (Akad. društvo Slovenija) napravi dné 28. maja izredni občni zbor s tem programom: 1. čitanje zapisnika, 2. poročili odborovi, 3. g. Rohrmann Rud. čita: retorične studje, 4. Slučajnosti. Udje in gostje se uljudao vabijo k obilnej udeležbi.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 28. maja. Požar na kolo-dvoru ogerskih državnih železnic uničil je magacin, v katerem je bilo deset voz „jute“ in štirje tovorni vozovi južne železnice. Ogenj pogašen.

Javna zahvala.

„Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu“ so nadalje darovati blagovolili: Slavna štajerska hranilnica v Gradcu 50 gl., gospa Nina Fröhlich pl. Feldau v Gradcu in gospod dr. Pavel Turner v Budimpešti po 10 gl., gos-podje državni poslanci na Dunaji: K. Klun, A. Obreza, V. Pfeifer, dr. J. Poklukar, Božidar Raič in dr. Jos. Vošnjak po 5 gl., gos-podje: dr. Benjamin Ipavic, zdravnik v Gradcu, Franjo Sal. Pirc, vodja gimn. konvikta v Šent Pavlu na Koroškem, in dr. Dragotin Prus v Kojnicah tudi po 5 gl., gospod Verbošek (Gobčev), uradnik v Gradcu, 4 gl., gospodje: dr. Zeno Doltschein v Gradcu, Franjo Hauptman, c. kr. profesor v Gradcu, Rafael Mikuš, davkarski pristav v Laškem trgu, dr. Jože Muršec, umirov-ljeni profesor in konzistorijalni svetovalec v Gradcu,

in baron J. Schwegel, državni poslanec na Dunaji, po 3 gld., gospod Kolumban Urnik, kaplan v Šent Pavlu na Koroskem, 2 gld., in gospod Ivan Zupan, kr. profesor v Zagrebu, 1 gld 95 kr.

Za vse te preblage darove izrekajo podpisani v imenu „opravnega odbora“ podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnih kov v Gradci in v imenu onih, kateri dobrote imenovanega zavoda uživajo, najiskrenejšo zahvalo. Bog povrni!

V Gradci, dne 21. maja 1884.

Prof. dr. Gregor Krek s. r.,
t. č. predsednik.

Namestni gimn. učitelj Josip Lendovšek s. r.,
t. č. blagajnik.

Stud. phil. Janko Bezjak s. r.,
t. č. tajnik.

Zahvala.

Gospod R. König, restavratr na tukajšnjem južnem kolodvoru, izročil je kot dohodek za prodane koncertne programe Ljubljanski ljudski kuhinji znesek 8 gld., za kar mu najtoplejšo zahvalo izreka

vodstvo Ljubljanske ljudske kuhinje.

Tujci:

dne 27. maja.

Pri **Slonu**: Nadler z Dunaja. — Ciana iz Trsta. — Kronberger z Dunaja. — Ambrožič in Maljevac iz Ilirske Bistrice. — Dežela iz Idrije.

Pri **Malič**: Lučka z Dunaja. — Fürst iz Budimpešte. — Eckstein z Dunaja. — Wurditsch iz Gradca. — Pogačnik iz Trebinja.

Pri **južnem kolodvoru**: Breindl z Dunaja. — Sušnik iz Trsta. — Reichner iz Pešte.

Javne dražbe.

30. maja: 3. eks. držb. pos. Tomaža Šabeca iz Trna, 1680 gld., v Postojni. 3. eks. držb. pos. Josipa Penka iz Nadežnega sela, 3950 gld., v Postojni. 1. eks. držb. pos. Antona Jaloveca iz Šutne, 700 gld., v Kostanjevici. 1. eks. držb. pos. Martina Prusa iz Drašče, 600 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Fran Peterlina iz Suhadole, 240 gld., v Kamniku. 1. eks. držb. pos. Andreja Plahute, iz Markova 1461 gld., v Kamniku. 3 eks. držb. pos. Antona Moreta iz Neverk, 1870 gld., v Postojni. 3. eks. držb. pos. Kašparja Faturja iz Knježaka v Bistrici. 1. eks. držb. pos. Janeza Habijana iz Metlike, 600 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Janeza Bajuka iz Račavice, 230 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Jurija Čampe iz Sodražice, 42 gld., 50 kr. v Ribnici. 3. eks. držb. pos. Antona Glažarja iz Zgornje Košane, 2570 gld., v Postojni.

31. maja: 3. eks. držb. pos. Janeza Foka iz Dolenjega Vremena, v Senožečah. 1. eks. držb. pos. Janeza Sparembleka iz Dolenje vasi, 1055 gld., v Logatci. 1. eks. držb. pos. Frana Kovšeta iz Dolenje vasi, 1215 gld., v Logatci. 1. eks. držb. pos. Jurija Ošabna iz Grahovega, 1062 gld., v Logatci. 1. eks. držb. pos. Pavla Keršica iz Martinovega potoka, v Logatci. 1. eks. držb. pos. Jakoba Vodnika iz Zaloga, 200 gld., v Ljubljani. 3. eks. držb. pos. Andreja Gradišerja iz Skrila, 1500 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Josipa Tancika iz Loke, 3220 gld., v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. maja	7. zjutraj	741.62 mm.	+ 9.5 °C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	738.66 mm.	+ 15.8 °C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	738.30 mm.	+ 9.8 °C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura + 11.7°, za 4.4° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 28. maja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	80
Rež,	5	69
Ječmen	5	3
Oves,	3	25
Ajda,	5	30
Proso,	5	69
Koruz,	5	40
Leča	9	—
Grah	9	—
Fizol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	23
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	86
Speh frišen	—	64
„ povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	66
Svinjsko	—	74
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	03
Slama,	1	78
Drva, trda, 4 kv. metre	6	80
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dne 28. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo)

Papirna renta	80 gld.	55
Brežnja renta	81	35
Zlata renta	101	95
5% marčna renta	95	90
Akcije narodn. bank.	859	—

Kreditne akcije	311 gld.	75
London	122	30
Srebro	—	—
Napol.	—	69
C. kr. cekini	—	75
Nemške marke	—	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	102
Ogrska zlata renta 6%	—	122
„	92	10
„ papirna renta 5%	—	88
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	—	104
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	122
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	108
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	107
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	221

Pretužnega srca naznanjamo vsem prijateljem in znancom žalostno vest, da je ljubljena hči, oziroma sestra, svakinja in teta, gospica

FANI,

v ponedeljek 26. maja ob 11. uri dopoldne po dolgi in mučni bolezn, previdena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi.

V Vipavi, dne 27. maja 1884.

Josip Dolžan,
c. kr. telegrafič. uradnik,
svak.

Diona Dolžan,
unukinja.

Adalbertina Dolžan,
roj. Bernot,
Mimi, učiteljica,
Josipina,
sestre.

Št. 9201.

(357—2)

Košnja v najem!

V torek 3. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bo de košnja mestnih senožitij ob Zagrebski veliki cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri kolezijskem mlinu za leto 1884 po očitnej dražbi kosoma v najem oddajala.

Obljubljene najemščine dve tretjini vplačati je takoj pri dražbi, ostala tretjina pa do 15. julija t. l. pri mestnej blagajni.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senožeti pod Rakovnikom, kamor se vabijo najemniki, in se bo po zgornj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senožetih.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 23. dan maja 1884.

V četrtek v 5. dan junija
dopoldne ob 9. uri odda se

košnja trave

na travnikih pri baron Codelli-jevem gradu
na Spodnjih Poljanah
v najem.

(364—1)

Podkraišek.

Umetne

(32—40)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovjšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanje in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckjevega mostu, I. nadstropje.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po nizkeji ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

V „Narodnej Tiskarni“ in pri Jan.

Giontini-ju v Ljubljani

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal **

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

!! Gospodičina!!

z naslovom „Upanje“ je prošena!!! — (362)

Št. 272.

Razglas.

(350—3)

Pri županstvu **Marija-Gradec** poleg **Laškega** (Tilffer) razpisana je služba **občinskega tajnika** z mesečno plačo 20 gld. a. v. in s prostim stanovanjem.

Zahteva se popolno zmožnost slovenščine ter slovensko uradovanje.

Prošnje naj se uložijo do **29. junija t. l.** pri omenjenem županstvu.

Županstvo **Marija-Gradec** poleg **Laškega**,

dne 19. maja 1884.

Župan: Klezin.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V **NOVI-JORK**. — **Odhod iz TRSTA.**

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija.

„Germania“, 4200 „ v 20. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalni agent. (291—14)

Zaradi prehajajoče sezone

dobé se

na „Dunajskem bazarji“

solnčniki

po jako ugodnih cenah.

Solnčnike iz kretona ali satina po 90 kr.,

1 gld. 15 kr., 1 gld. 40 kr., 1 gld. 60 kr.

Solnčniki iz kakor svila finega satina po

1 gld. 75 kr., 2 gld. 25 kr., z modernimi palicami

in čipkami po 1 gld. 45 kr., 1 gld. 60 kr., 2 gld.

25 kr., 2 gld. 60 kr., 3 gld.

Elegantni solnčniki iz atlasa z mednimi votlimi

žicami 3 gld. 30 kr., jako veliki po 4 gld. 25 kr.,

s čipkami po 4 gld. 15 kr., 5 gld. 50 kr., 6 gld.,

6 gld. 50 kr.

Solnčniki iz surove svile, brokata in polsvile

po 3 gld. 30 kr., 3 gld. 80 kr., 4 gld. 50 kr.,

4 gld. 85 kr.

Otroški solnčniki po 45 kr., 50 kr., 60 kr., 70 kr.,

70 kr., 1 gld. 30 kr.

Senčniki za gospode iz dvojnitke po 1 gld.,

1 gld. 25 kr.

Senčniki iz podloženega dvojnega blaga po

1 gld. 35 kr., 1 gld. 50 kr.

Senčniki iz nepremočljive jadrovine s potnimi

palicami samo 1 gld. 50 kr.

Dežniki, jako reelni izdelek.

Iz kretona po 85 kr., 1 gld. 50 kr. jako veliki.

Iz angleškega klota po 1 gld. 25 kr., 1 gld. 40 kr.,

2 gld.

Iz nepremočljivega köpper-blaga po 2 gld.

15 kr., 2 gld. 40 kr., 2 gld. 70 kr.

Iz konjske žime trdnejši kakor svilnati po 2 gld.

85 kr., 3 gld. 10 kr., 3 gld. 60 kr. (343—4)

BUDIMSKA

RÁKÓCZY

grenőia,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inmostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se zahteva izrečno **Budimska Rákóczy**. (240—14)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.